

The background of the image is a photograph of a coastal scene. On the left, there are steep, white cliffs with some green vegetation on top. The sea is a deep blue-grey color, and in the distance, a small white lighthouse is visible on a rocky outcrop. The sky is a pale blue with some light, wispy clouds. The text is overlaid on the upper half of the image.

UNEN KADONNUT AIKA

Riitta Komppa

UNEN KADONNUT AIKA

Riitta Komppa

UNEN KADONNUT AIKA

Runoja

Tämä on kolmas runokirjani.
MISTÄ MINÄ TIETÄISIN ilmestyi vuonna 2020 ja
EN MUISTA LÄHTENEENI vuonna 2021

© 2023 Riitta Komppa
Kansi ja taitto Riitta Komppa
Kannen kuva Kari Komppa

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-33-0763-6

Sisällys

VARJOT VETÄVÄT VIITTANSA.....	7
VERHON HEILAHDUS.....	19
NE VILLIINTYVÄT PIMEYDESSÄ.....	37
AIKA KUIN YHTÄ.....	53
Runoluettelo.....	68

VARJOT VETÄVÄT VIITTANSA

PIENI HAAVE

karkaa kuin ajatus
jota et ehtinyt saada paperille

kukaksi puutarhaan
jonka tiedät muttet tunne
vaikka tunnetkin paljon sellaista
josta et ole koskaan tiennyt

puutarha kasvaa täyteen
tuttuja ja tuntemattomia kukkia
niitä jotka tuoksuvat, niitä jotka eivät

POLKU¹

Tätä polkua minä lähdin
missä kuusen oksat taipuvat kivipaaden ylle

jos vielä palaat
jos palaat huolimatta sanotuista sanoista

huomaat miten päivä päivältä kaikki kiertää kehää
miten sisäkkäiset renkaat sulautuvat toisiinsa
ja pikkuruiset kuplat tanssivat

polun päässä vihertää viileys
vanhojen kuusten kehrässä
neulasilla sadepisaroita, kaikki minun kyyneleeni

ja minä kaikki nämä puut.

¹ innoittajana Eeva-Liisa Mannerin runo Assimilaatio

*Muuri, sammaloitunut, rapistuva
yön ja päivän välissä
ei anna valoa yöhön
päästää pimeän portista ulos.*

*Et saa kiinni
mikä teki sinusta sinut
se väistelee, murenee, kun
yö yhä pitenee
päivät kulkevat ohi
katsomatta taakseen
näkemättä eteenpäin.*

Näen unia, jotka voisivat olla totta,
kerron tarinoita, jotka voisivat olla unta.

9 789523 307636